

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Secunda est spes gratie.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

De de. de circūcisione dñi De desi

lis est status pcti. Qui em hmoi conside/ rationibz attere & diligēter inuigilat: per ynāquāq; eaz ynā magnā dñe facit ad p/ ficiendā & attingendā spūalē aie circūcisiō nem a peccato & omni macula zc.

Prima est cōsideratio turpissime vili/ tatis que sez est in ania per peccatū. Hiere. ij. q̄ viliis facta es nimis. et hoc p pctm.

Secunda est cōsideratio miserrime ser/ uitutis. Joan. viij. Qui facit peccatū/ser/ uus est peccati. glosa. i. diaboli.

Tertia est cōsideratio certissime morta/ litatis. Ps. Quis est homo qui viuet & n̄ videbit mortē: quasi dicat: nullus.

Quarta est cōsideratio vane instabili/ tatis. Job. xij. Nunq̄ in eodē statu p̄ma net. et Eccl̄. ix. Reicit hō finē suū zc.

Quinta est cōsideratio diuine seueri/ tatis. i. in finali iudicio. Hebre. x. Horren/ dum est incedere in manus dei uiuentis.

Sexta est cōsideratio ifernal acerbitat/ Bart̄. xij. Ibi erit fletus & stridor dētiū.

Septima est cōsideratio amisse felici/ tatis. Bern̄. Ne ve ve vapor est ad mo/ dicū parens q̄ eterne felicitatis aditū inf/

Octaua est cōsideratio of/ cludit. fense maiestatis. Deut. xxxij. Deū q̄ te genu/ st dereliquisti & obliuisti dñi creatoris tui zc.

Tres p̄me cōsideratiōes inducere debent ad p̄cundā de pctō siue pudorez. Lū em hō necessario sit mortalis & p pctm fiat ser/ uus diaboli & ei filius in turpitudine pecca/ ti: misū debet p̄cundari pctm cōmittere vel cōmississe.

Tres autē seq̄ntes inducunt ad timorem. Vltū em timere h̄z pctōz si cōsideret q̄ instabilis sit ei⁹ vita & incert⁹ exitus in quo necessario habet comparere coram sumo iudice/recepturus pro pecca/ tis sententiā damnatiōis et enemist⁹ pen/ tentiā v̄ḡm egerit.

Due autē vltime indu cere debent ad diuinum amorē. Quis em non inflāmetur ad amorē dei si conside/ ret quanta sit felicitas quam diligētibz se reprōmissit: et quanta est suauitas & dul/

Prima est spes ḡe illuminatiue. Ad inuo/ cationē em & meditationē nois iesu illumi/ nat intellect⁹ nō solū sufficit ten⁹ aut yer/ boy folijs: sed sensus siue sm̄ay medullis.

Ipe em iesus ē lux vera q̄ illūinat oēs ho/ minē ventē i hūc mōm. In h̄ siq̄dē p̄es antiq̄ p̄ meditationēz & p̄ceptatōez studen/ tes & n̄ in mortuis litis: diuis m̄sterijs s̄

Secunda est spes gratie. Joan. j. Gratia & veritas per iesum ch̄m/ sum facta est. Triplicē autē spem ḡe expe/ ritur anīna in nomine iesu.

Prima est spes ḡe illuminatiue. Ad inuo/ cationē em & meditationē nois iesu illumi/ nat intellect⁹ nō solū sufficit ten⁹ aut yer/ boy folijs: sed sensus siue sm̄ay medullis.

Ipe em iesus ē lux vera q̄ illūinat oēs ho/ minē ventē i hūc mōm. In h̄ siq̄dē p̄es antiq̄ p̄ meditationēz & p̄ceptatōez studen/ tes & n̄ in mortuis litis: diuis m̄sterijs s̄

Erit: est nomen desiderande dui/ cedinis. s. hoc nomen Iesus. de q̄ dicunt s̄ba p̄p̄ita Vocatū est no/

men eius iesus. qd̄ nomē s̄ar desiderabi/ lem n̄re salutis opationem. Un̄ Bart. j. angelus dicit ad Ioseph: Vocabis nomē eius iesum. Ipe em saluū faciet plm suū a pctis eoz.

Hoc est itaq; nomē mire dul/ cedinis. Richar. de sctō vic. Iesus est no/ men dulce: nomē cōfortās pctōrem et brē spei. Iesu esto mihi iesus. Bern̄. Si scri/ bas/non sapit mihi nisi legero ibi iesum. si

disputes ac p̄feras/n̄ sapit nisi sonuerit ibi iesus. Idē. Iesu dulcis memoria dās ve/

ra cordis gaudia. sed sup mel & oia ei⁹ dul/ cis p̄ntia. Dec ille. Nō m̄z est si dulcissi/ mū nob̄ est hoc nomen iesus & reuerendū

In eo em fundat totas spes n̄ra q̄ triplex ē

Prima est spes venie
Secunda est spes gratie.
Tertia est spes glorie.

Vnia ē spes venie. Quis em peccator nō timeat nomē diuine potē/ tie. q̄s audeat sustinere dñm vltionuz. sed

Exc iesus dulce refugū in quo exinanitur maiestas et dulcescit potestas. j. Joan. ij. Scribo vobis filioi n̄ri qm̄ remittitur vobis pctā vestra p̄pter nomē ei⁹: qz ad/ uocatū habem⁹ apud patrē iesū ch̄m zc.

Mirabile p̄fitorū: pctōz penitens plo/ rat & postulat: fili⁹ interpellat & impetrat pater cōdonat: & sp̄s̄ctūs m̄rē lētificat: testimonū prebēs cōmissionis pctōz. Jo/ h̄n̄ d̄z Act. xij. Ablue pctā tua inuocare noie iesu. Sicut itaq; sitierī dulcis ē fons aq̄ viue: sic pctōz noie pctōz dep̄sso dulce est nomē iesu.

Secunda est spes gratie. Joan. j. Gratia & veritas per iesum ch̄m/ sum facta est. Triplicē autē spem ḡe expe/ ritur anīna in nomine iesu.

Prima est spes ḡe illuminatiue. Ad inuo/ cationē em & meditationē nois iesu illumi/ nat intellect⁹ nō solū sufficit ten⁹ aut yer/ boy folijs: sed sensus siue sm̄ay medullis.

Ipe em iesus ē lux vera q̄ illūinat oēs ho/ minē ventē i hūc mōm. In h̄ siq̄dē p̄es antiq̄ p̄ meditationēz & p̄ceptatōez studen/ tes & n̄ in mortuis litis: diuis m̄sterijs s̄

Secunda est spes gratie. Joan. j. Gratia & veritas per iesum ch̄m/ sum facta est. Triplicē autē spem ḡe expe/ ritur anīna in nomine iesu.

Prima est spes ḡe illuminatiue. Ad inuo/ cationē em & meditationē nois iesu illumi/ nat intellect⁹ nō solū sufficit ten⁹ aut yer/ boy folijs: sed sensus siue sm̄ay medullis.

Ipe em iesus ē lux vera q̄ illūinat oēs ho/ minē ventē i hūc mōm. In h̄ siq̄dē p̄es antiq̄ p̄ meditationēz & p̄ceptatōez studen/ tes & n̄ in mortuis litis: diuis m̄sterijs s̄

Secunda est spes gratie. Joan. j. Gratia & veritas per iesum ch̄m/ sum facta est. Triplicē autē spem ḡe expe/ ritur anīna in nomine iesu.

derā. dulcedie noīs iesu. Fo. XIX

mirabilē eruditi. Et tu q̄ro te a tra sub-
traxeris et ad alca sustuleris et ad iesuz te
conuerteris: tantū magis recipies lumen
vex. In cui⁹ mysterio discipuli Mat. xviij
in montis sup̄ alio leuantes oculos nemi-
nē viderūt nisi glū iesu. **S**cda ē spes
grē inflāmarūē q̄ s̄m Bern. Per nomen
dñi venit ad dilectionē et fruitionē. Et s̄o
d̄r. Can. j. Oleū effusum nomen tuū: ideo
adolescentule dilexerunt te nimis. q̄ vitz
ipe aie de nouo in p̄na laborātes q̄ adole-
scentule dicunt ardentissime exatant p̄ no-
men iesu in amore ei⁹ ad currendū post di-
lectum. **T**ertia est spes grē corroborā-
tiue Ro. viij. Certus sum q̄ neq̄ mors ne-
q̄ vita rē. poterit nos separare a charita-
te dei q̄ est in ch̄o iesu. **U**n̄ Act. xij. Aga-
bus p̄ba tulit zonā pauli et alligans sibi
manus et pedes ait. Hec dicit spūsc̄r̄s.
Urum cui⁹ est zona hec sic alligabūt tu-
dei in hierlm̄ rē. et sequit. R̄ndit paul⁹ et
dicit. Ego non solū alligari sed et mori pa-
ratus sum in hierlm̄ p̄pter nomen dñi iesu
ch̄i rē. Et certe q̄cumq̄ letas in dño. **N**u-
pauptas p̄ diuitijs. asperitas p̄ delictijs et
vilitas p̄ honorib⁹ reputat ei. cunctaq̄ illi
supplicia p̄ nomine iesu dulcia sunt. **U**n̄
Act. v. **I**bant ap̄s gaudētes a p̄spectu cō-
silij qm̄ digni habitū sunt p̄ noie iesu contu-
meliā pati. Sed hanc dulcedinē non sen-
tiunt miseri pctōres in pctō delectationez
qrētes: q̄ em̄ iesus humilia q̄rit. iō sup̄bo
nō placet. et q̄ oia mundana p̄tempst: iō
non placet auaro. et sic de pctis alijs. sed sa-
pit aie sancte charitate feruide q̄ cum p̄be-
ta Abacuk. iij. dicere. p̄t. Ego aut̄ i dño
gaudebo et exultabo in deo iesu meo. s̄. et n̄
in alio. Semp̄ itaq̄ de dulci nomine iesu
aliqd̄ est mēorie comēdādū qd̄ ruminatur
dulci pascat et auidius appetitum alliciat
Heb. xij. Aspiciam⁹ in auctore fidei et cō-
sūmatorē iesum q̄ p̄posito sibi gaudio susti-
nuit crucē p̄fusione contēpta. Semp̄ igit̄
aliq̄ hora diei cogitanda sunt dñice passio-
nis insignia et nomis iesu dulcedo vt mēs
bis ibuta inde pcedat ad salutaria verba
q̄ Mat. xij. Bon⁹ hō de bono thesauro
cordis sui p̄fert bona Bon⁹ p̄fecto thesau-
rus in corde hoīs est nomen iesu. Et dum
q̄s sic nomen iesu meditat: statim eū p̄sen-
tem sentit. **J**uxta illō Exo. xx. In oī loco

in q̄ fuerit mēoria noīs mei veniā. **D**ū eti-
am in tribulatione p̄lta⁹ aliq̄s nomen iesu
sū inuocant et deuote meditat: statim sola-
tionē sentit. **P**s. Proregā eū qm̄ cognouit
nomen meū. **H**ec aut̄ dicitur d̄cedā: nō s̄
intelligenda de hoc noie iesu q̄ntū ad so-
nū vocis/vel etiā quātū ad lras scriptas:
sed inquantū est signatū dei hoīs salua-
toris mādi. **B**ern. Cū iesum nomino ho-
minē mihi p̄pono m̄cē humilē sobriū beni-
gnū: castū: misericordē et oī deniq̄ hone-
state p̄picuū q̄ et suo me fouet exēplo et ro-
borat adiutorio. exatrat ei torporē meū iesu-
sus de⁹ et hō. **H**ec Bern.

Tertia est spes glie. quia
sic d̄r Act. iij. Non est aliud nomē sub ce-
lo datū hoīb⁹ in q̄ nos oporteat saluos fie-
ri. **H**oc est q̄ nomen gl̄iosum p̄pter spem
istā glie. **I**esus em̄ saluator inter p̄raf. **E**st
itaq̄ nomen iesu nomen valde mirabile p̄
qd̄ signat verbum d̄ro factū: et in q̄ salua-
eterna sperat: de q̄ dicere possum⁹ illō ps.
Die dñs nr̄: **Q**uā mirabile est nomen tuū
in vniuersa terra. **M**irabile in quā angel⁹
et hominib⁹ et oī creature. **E**st em̄ mirabil⁹
hui⁹ noīs gloria in terra. i. regione vtiens
tū sc̄z in celo. **E**st mirabil⁹ hui⁹ noīs grā
in terra pegrinantū. **E**st mirabil⁹ hui⁹ noīs
minis iusticia in terra morientū et p̄reū-
tū. **I**ō d̄r paul⁹ **P**hil. ij. In noie iesu oē
genū stectat: celestū: terrestriū: et inferorū
Ibidē. **D**edit illi nomē qd̄ ē sup̄ oīs nomē
Tā venerabile est nomen iesu q̄ ap̄ls dic̄
Col. iij. **D**e q̄ d̄cūq̄ facit i p̄bo: aut i ope:
in nomie dñi nr̄i iesu ch̄i facite. **O**ptimuz
est itaq̄ vt quicūq̄q̄ verbi et opis initium
sit iesus pariter et finis. **U**n̄ et ecclia i oī oī
nū sine cōit̄ d̄r **P**er dñm nr̄m iesū ch̄m.
Digit nomē iesu exaltatū sup̄ oīs nomē
r̄ri: **H**ale nomē **D** gaudiū āgēo. **D** lecti-
cia iustoz. **D** p̄auor in fernoz. **I**n te om̄s
spes venit. **I**n te oīs spes grē. **I**n te oīs
spes glie. **N**ō s̄ imerito de saluatore d̄r. q̄
vocatū est nomen ei⁹ iesus. **H**oc itaq̄ no-
men tor⁹ affectib⁹ vengeremur. **I**n eo spem
nr̄am ponam⁹: vt in ei⁹ veritate pctōz ve-
niā: dei grām: et gl̄iam p̄sequamur semp̄
ternam. **I**n qua eo p̄stante videbit ipse
iesus oī dulcedine plenissim⁹: **A**mē.